

Publicacions de l'Abadia de Montserrat edita
'Llegendes de Girona', del professor Ramon Girona

Reelaboració llegendària

Dani Chicano

GIRONA

Publicacions de l'Abadia de Montserrat va encetar fa un temps l'edició de volums de la col·lecció de llegendes dels Països Catalans, i després de les llegendes del Montseny (Apel·les Mestres), del Penedès i les valls del Garraf (Bienve Moya), de Barcelona (Joan de Déu Prats), de Mallorca (Caterina Valriu), de la ciutat de València (Victor Labrado), de la muntanya de Montserrat (Oriol Vergés) i d'Andorra (Àlvar Valls i Roser Carol), ha arribat el torn de les *Llegendes de Girona*, que ha anat a càrrec del professor de llenguatge audiovisual de la UdG, Ramon Girona, doctor en teoria i cultura contemporània i autor d'altres llibres editats per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, com ara la sèrie de contes del món (Índia, Perú, Xina, Àfrica, Tibet, Geòrgia o Turquia), entre d'altres.

Girona assegura que per fer aquest treball ha recorregut tant a l'ingent material ja publicat pel que fa a les llegendes com a volums que versen sobre altres aspectes històrics i literaris relacionats amb

Ramon Girona, amb una altra de les seves obres literàries a les mans ■ MANEL LLADÓ

“He fet una mena de simbiosi de les diferents versions de cada llegenda”

la ciutat. El llibre de Girona és una mena de reelaboració de les llegendes: “El sistema que he aplicat ha estat el de fer una simbiosi, en la majoria dels casos, de les diferents versions de les llegendes ja existents —explica l'autor—, sense afegir-hi gaires elements nous, especialment en les llegendes amb

personatges molt forts, molt marcats, com ara la de sant Narcís i les mosques o la de Carlemany; mentre que en les que no existeix aquest personatge predominant m'hi he permès algunes llicències. Hi ha una certa recreació literària pròpia, però que no qüestiona en cap moment el marc propi de la llegenda original.” Reco-neix Girona que en aquest camí s'ha deixat guiar força per la feina feta per Ramon Alberch (*El miracle de les mosques i altres llegendes*, CCG Edicions, 2001) i Carles Vivó (*Llegendes i misteris de Girona*, Quaderns de la Revista de Girona, 1989).

La voluntat, a l'hora de posar-se a escriure, ha estat, segons Ramon Girona, la d'“arribar a tota mena de lectors”, malgrat que, en primera instància i a causa dels precedents amb aquesta editorial, l'autor pensava en un públic infantil o familiar. El to dels altres volums de la col·lecció, però, no és aquest, tot i que “no hi ha cap pretensió”, afegeix Girona, que diu: “Era molt conscient que m'integrava a una tradició de publicacions sobre les llegendes gironines.” ■